

Vergiliuswedstrijd 2011-2012

Aeneis I, 208-222

Waaier van vertalingen

Anton van Wilderode (1978)

Dit alles riep hij weer in hun geheugen
en, zelf gedrukt door eindeloze zorgen,
liet hij zijn aangezicht vertrouwen liegen
terwijl zijn hart van grote droefheid zwaar was.
Zij echter repten zich om met de jachtbuit
een feestelijke maaltijd te bereiden:
de huid wordt van de ribben afgetrokken
totdat het vlees bloot ligt; een deel der mannen
snijd het in stukken, die aan 't braadspit lillend
geregen worden; anderen zijn bedrijvig
om op het strand onder de koperen ketels
een hoogoplaaiend houtvuur aan te richten.
Het eten zal hun nieuwe krachten geven:
languit in 't gras doen zij zich overdadig
te goed aan oude wijn en sappig wildbraad.
Als zij verzadigd zijn en alles keurig
weer opgeruimd, herdenken zij hun vrienden
die weg zijn in gerekte samenspraken.
Zij wanklen tussen hoop en vrees naarmate
zij hen in leven denken of gestorven
en doof geworden voor hun dringend roepen.
Aeneas is nog meer dan zij verdrietig:
hij, die de vriendschap altijd zo hoog schatte,
betreurt nu eens de dappere Orontes,
Amycus dan, het ongeluk van Lycus,
de beide helden Gyas en Cloanthus.

M. A. Schwartz (1989)

Zo waren zijn woorden, maar door zware zorgen gekweld borg hij
het leed in het diepst van zijn hart; hoop sprak uit zijn gelaat. Zijn
mannen gingen aan 't werk met de buit en het maal dat hen wachtte.
Zij stroopten de huid van de ribben en legden het ingewand bloot;
zij sneden de dieren in stukken en staken het lillend vlees aan het
spit. Anderen zetten de ketels neer op het strand en verzorgden het
vuur. Het maal riep hun krachten terug en gestrekt in het gras ver-
zadigden zij zich aan de oude wijn en het sappige wild. Toen nu de

honger gestild was en de spijzen verwijderd, spraken zij lang over het verlies van hun makkers, weifelend tussen hoop en vrees, of zij moesten geloven dat zij nog leefden of reeds waren gestorven en hun roep niet meer konden horen. Vooral de trouwe Aeneas betreurde de dood van de krijgshaftige Orontes en van Amycus en het wrede lot van Lycus en van de dappere Gyas en de even dappere Cloanthus.

Piet Schrijvers (1995)

Dat was wat hij kon zeggen, en ziek van geweldige zorgen
toont hij een hoopvol gezicht, onderdrukt zijn hevige droefheid.
Zij vallen aan op de buit en gaan een maaltijd bereiden,
scheuren de hertehuid van de flanken, leggen het vlees bloot,
dat ze in lillende brokken snijden en aan braadspiezen prikken.
Anderen plaatsen koperen pannen en stoken het vuur op.
Dank zij het voedsel keren de krachten; verspreid op een grasveld
vullen ze zich met pittige wijn en vet van de dieren.
Nadat hun honger gestild was en de resten waren verwijderd,
informeerden ze steeds bij elkaar naar het lot der vermisten,
hopend en vrezend: zouden ze nog gespaard zijn en leven,
zouden ze dood zijn en konden ze niet meer hun stemmen horen?
Stil betreurt de trouwe Aeneas het lot van Amycus,
van de felle Orontes, het lot dat zo wreed was voor Lycus,
voor de heldhaftige Gyas en Cloanthes, even heldhaftig.

M. D'Hane-Scheltema (2001)

Zo klinkt zijn woord. Gekweld door zware zorgen toont hij hoop
op zijn gelaat; zijn droefheid onderdrukt hij diep vanbinnen.
210 Dan wijden zij zich aan hun buit en 't naderende maal:
de rug wordt van de ribben losgemaakt, de ingewanden
worden ontbloot; hier snijdt men lillend vlees, steekt het aan 't spit,
ginds draagt men ketels water aan en stookt het vuur eronder.
En dan, al etend, winnen zij weer kracht; verspreid in 't gras
vullen zij zich met oude wijn en sappig hertenvlees.
Wanneer de honger is verdreven en het maal gedaan,
bespreken ze uitvoerig, zwevend tussen hoop en vrees,
het lot van hun vermiste makkers—zouden ze nog leven,
of zijn ze dood en horen ze niet eens hun naam meer roepen?
220 Vooral de edele Aeneas treurt om wat er met
Orontes of Amycus is gebeurd, om Lycus' onheil,
om dat van Gyas en Cloanthus, allebei zo dapper...